

Arrest

nr. 277 259 van 12 september 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. MOMMER
Dageraadstraat 10
1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 19 juni 2022 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 17 mei 2022 tot weigering van machtiging tot verblijf.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 5 augustus 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij, van Guineese nationaliteit, diende op 4 maart 2022 een verzoek om internationale bescherming (VIB) in bij de Belgische autoriteiten.

Op 30 maart 2022 diende zij een aanvraag in tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf n.a.v. het Uitvoeringsbesluit EU 2022/382. Zij werd door de Dienst Vreemdelingezaken gehoord en verklaarde geen VIB te willen indienen.

Er werd haar diezelfde dag tijdelijke bescherming toegekend.

Op 17 mei 2022 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de beslissing tot weigering van machtiging tot verblijf (overeenkomstig het Uitvoeringsbesluit (EG) 2022/382). Het betreft de thans bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN MACHTIGING TOT VERBLIJF

Mijnheer/naam : K.
voornaam : A. A.
geboortedatum : 29.09.1988
geboorteplaats: Pita
nationaliteit : Guinee

Krachtens de artikelen 57/29, § 1 en 57/30, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna de wet) en artikel 2, van het uitvoeringsbesluit (EU)2022/382 van de Raad van 4 maart 2022 tot vaststelling van het bestaan van een massale toestroom van ontheemden uit Oekraïne in de zin van artikel 5 van Richtlijn 2001/55/EG, en tot invoering van tijdelijke bescherming naar aanleiding daarvan(hierna uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382), wordt u geen machtiging tot verblijf toegekend om volgende redenen:

Op 04/03/2022 diende u een verzoek tot internationale bescherming in. U legde daarbij een Oekraïense permanente verblijfsvergunning voor, afgeleverd op 10/05/2017 en geldig voor onbepaalde duur. Op 30/03/2022 deed u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) een aanvraag tot het verkrijgen van een machtiging tot verblijf naar aanleiding van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. In het kader van deze aanvraag legde u volgende documenten voor : een Oekraïense permanente verblijfsvergunning afgeleverd op 10/05/2017, geldig voor onbepaalde duur en een nationaal Guinees paspoort afgeleverd op 25/03/2016, geldig tot 25/03/2021.

Artikel 2, lid 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 bepaalt dat de lidstaten dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toepassen op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren.

Om na te gaan of u in staat bent in veilige en duurzame omstandigheden naar uw land van oorsprong terug te kunnen keren, werd u op 30/03/2022 door de DVZ gehoord.

Tijdens dit gehoor verklaarde u geboren te zijn in Guinee en er tot uw 20 jaar te hebben gewoond en er school te hebben gelopen. U verklaarde dat u in 2008 naar Oekraïne vertrok om er te studeren. U verklaarde dat u er 1 jaar Russisch studeerde en 1 jaar Oekraïens studeerde. U verklaarde dat u geen geld meer had om verder te studeren en u er vervolgens werkte. U verklaarde dat u een winkel heeft met schoenen, cosmetica en kleren. U gaf aan dat u in juli 2014 huwde met mevrouw H. N., met Oekraïense nationaliteit. U verklaarde eveneens dat u in 2015 naar Dakar, Senegal trok omdat als u, volgens uw verklaringen, er een verblijfskaart vraagt, u op basis van huwelijk moet terugkeren. U verklaarde dat de ambassadeur van Oekraïne, die deze visa kan uitreiken, zich in Dakar bevindt. U verklaarde dat het een visum betreft om terug te keren naar Oekraïne. U legde echter geen documenten voor om dit huwelijk te bewijzen. U verklaarde dat u vertrokken bent met een klein rugzakje en u de huwelijksakte niet hebt meegenomen. U verklaarde dat uw partner, H. N., in Oekraïne is gebleven omdat ze een 18-jarige zoon heeft en ze bij hem wou blijven omdat hij het land niet uit mocht. U verklaarde dat uw partner hartproblemen heeft en ze eveneens zorgt voor haar zieke moeder. U verklaarde dat u zo snel mogelijk vluchtte over de grens en dat u niet kan terugkeren naar uw land van oorsprong, Guinee, omdat de situatie er onstabiel is. U verklaarde eveneens dat u geen asiel wenst, maar enkel een tijdelijke bescherming. Wat uw mogelijkheid betreft om in veilige omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u enkel verklaarde dat u echt niet kan terugkeren en dat de situatie er onstabiel is. We merken op dat u zich uitdrukte in algemeen vage bewoordingen, die niet ondersteund worden door ook maar enig begin van bewijs waarom u niet in veilige omstandigheden zou kunnen terugkeren naar Guinee.

U maakt bijgevolg niet aannemelijk niet in veilige omstandigheden te kunnen terugkeren naar Guinee.

Wat uw mogelijkheid betreft om in duurzame omstandigheden terug te keren, herhalen we dat u verklaarde dat de politieke situatie in Guinee onstabiel is. U gaf hier echter geen verdere verklaringen over. U verklaarde eveneens dat uw rekeningen in Oekraïne geblokkeerd zijn en dat u niet zomaar een ticket kan kopen. U bent op heden een volwassen man van ruim 33 jaar ,bijgevolg staat dan ook vast dat u het overgrote deel van uw leven in Guinee heeft doorgebracht. U beheerst de officiële landstaal en genoot studies in Guinee. Bovendien verklaarde u dat uw beide ouders nog steeds in Pita (Guinee) wonen,

alsook uw drie broers en twee zussen. Gelet op bovenstaande elementen kan enkel vastgesteld worden dat u nog steeds banden heeft met uw land van oorsprong die u in staat stellen op duurzame wijze terug te keren naar uw land van oorsprong: u bent een volwassen man die het overgrote deel van zijn leven doorbracht in het land van oorsprong, de officiële landstaal spreekt en er onderwijs genoot. De door u in Oekraïne verworven kennis en vaardigheden kunnen aangewend worden om u op duurzame wijze in Guinee te hervestigen. •Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u in het kader van deze aanvraag niet op het eerste zicht aannemelijk dat u niet instaat bent om in veilige en duurzame omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong zoals bedoeld in artikel 2, lid 2, van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Bijgevolg komt u niet in aanmerking voor een machtiging tot verblijf als gevolg van de tijdelijke bescherming zoals gedefinieerd in het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382. Gelet op het feit dat uw verzoek om internationale bescherming op heden nog steeds in onderzoek is, wordt u geen bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 57/29, § 1, en 57/30, § 1 van wet betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen van 8 december 1980 (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 2, § 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382 van 4 maart 2022, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de motiveringsplicht. De verzoekende partij verwijt de verwerende partij verder een manifeste appreciatiefout.

De verzoekende partij licht haar enig middel als volgt toe:

“Première branche

1. Le requérant a quitté l'Ukraine où il dispose d'un titre de séjour permanent depuis le 15 mai 2017 à la suite de l'invasion militaire des forces armées russes le 24 février 2022.

Le 30 mars 2022, il a introduit une demande de protection temporaire auprès de l'Office des Etrangers.

La décision d'exécution du Conseil de l'UE 2022/382 du 4 mars 2022 précise que :

« (11) La présente décision vise à instaurer une protection temporaire pour les ressortissants ukrainiens résidant en Ukraine qui ont été déplacés le 24 février 2022 ou après cette date à la suite de l'invasion militaire des forces armées russes qui a commencé à cette date. Une protection temporaire devrait également être instaurée pour les ressortissants de pays tiers autres que l'Ukraine, qui ont été déplacés d'Ukraine le 24 février 2022 ou après cette date, et qui bénéficiaient en Ukraine du statut de réfugié ou d'une protection équivalente avant le 24 février 2022. En outre, il est important de préserver l'unité des familles et d'éviter des divergences de statut entre les membres d'une même famille. Il est donc nécessaire d'instaurer également une protection temporaire pour les membres de la famille de ces personnes, lorsque leur famille se trouvait déjà en Ukraine et y résidait déjà au moment des circonstances entourant l'afflux massif de personnes déplacées. (12) Il convient en outre de prévoir la protection des apatrides, et des ressortissants de pays tiers autres que l'Ukraine, qui peuvent prouver qu'ils résidaient légalement en Ukraine avant le 24 février 2022, sur la base d'un permis de séjour permanent en cours de validité délivré conformément au droit ukrainien, et qui ne sont pas en mesure de retourner dans leur pays ou région d'origine dans des conditions sûres et durables. Cette protection devrait prendre la forme soit de l'application de la présente décision à leur égard, soit d'une autre protection adéquate en vertu du droit national, selon que chaque État membre en décidera. Les personnes souhaitant bénéficier de la protection devraient être en mesure de prouver qu'elles remplissent ces critères d'éligibilité en présentant les documents pertinents aux autorités compétentes de l'État membre concerné. Si ces personnes ne sont pas en mesure de présenter les documents pertinents, les États membres devraient les réorienter vers la procédure appropriée ».4

L'article 2, § 2 de la décision d'exécution dispose que :

« Les Etats membres appliquent la présente décision ou une protection adéquate en vertu de leur droit national à l'égard des apatrides, et des ressortissants de pays tiers autres que l'Ukraine, qui peuvent établir qu'ils étaient en séjour régulier en Ukraine avant le 24 février 2022 sur la base d'un titre de séjour

permanent en cours de validité délivré conformément au droit ukrainien, et qui ne sont pas en mesure de rentrer dans leur pays ou leur région d'origine dans des conditions sûres et durables. »

Lors de son interview à l'Office des Etrangers du 30 mars 2022, le requérant a déposé la preuve qu'il disposait en Ukraine d'un séjour permanent qui lui a été délivré le 10 mai 2017 pour une durée illimitée (voir dossier administratif). Cet élément n'est pas contesté par la partie adverse.

Elle se devait dès lors de vérifier si le requérant serait en mesure de retourner dans son pays d'origine, la Guinée, dans des conditions sûres et durables.

2. Dans la décision attaquée, la partie adverse considère que :

« En ce qui concerne votre capacité à retourner dans votre pays d'origine dans des conditions sûres, nous rappelons que vous vous êtes contenté de déclarer que vous ne pouvez vraiment pas rentrer et que la situation y est instable. Nous notons que vous vous êtes exprimé en termes généralement vagues, qui ne sont étayés par aucun élément de preuve quant aux raisons pour lesquelles vous ne pourriez pas retourner en Guinée dans des conditions sûres. Vous ne rendez donc pas plausible le fait que vous ne pourrez pas rentrer en Guinée dans des conditions sûres. »

Il est de notoriété publique que la Guinée a fait l'objet d'un coup d'état en date du 5 septembre 2021. Le pays a en effet connu un revirement politique suite à un putsch mené par le Groupement des forces spéciales (GFS), dirigé par le colonel Mamady DOUMBOUYA qui est désigné désormais comme « Président de la République et chef de l'Etat ».

Depuis lors, la situation politique s'enlise. A ce jour, il n'y a toujours pas de durée fixée pour la transition ni de date pour la prochaine élection présidentielle.

Dans un article du 4 janvier 2022 de la BBC (pièce 3), il est mentionné que :

« En Guinée le CNT, le Conseil national de la transition, censé tenir lieu d'assemblée nationale est l'organe qui doit mettre en place un calendrier électoral en vue des prochaines élections. Mais à ce jour, cet organe n'est pas créé. Les autorités au pouvoir en Guinée ont demandé aux principales composantes de la société et aux principaux partis politiques de fournir une liste de 81 membres qui le composeront. Les autorités de la transition ont publié un communiqué dans lequel elles affirment avoir reçu 706 candidatures, envoyées notamment par les partis politiques, les organisations de la société civile, les chefs religieux, les associations de jeunes, pour siéger au CNT. Pourquoi la CEDEAO a suspendu la Guinée de ses instances. Pour sa part, la CEDEAO réclame un calendrier pour le retour des civils au pouvoir, et elle appelle la Guinée à respecter un délai de six mois pour la tenue des élections. La CEDEAO a suspendu la Guinée de ses instances et sanctionné individuellement les membres de la junte dirigée par le colonel Mamady Doumbouya le président de la transition. Le politologue Mohamed Camara pense que la classe politique guinéenne tente d'éviter les erreurs des transitions précédentes en succombant à l'urgence. "Les acteurs politiques présentement s'arment de patience parce que la charte de la transition exclut toute candidature venant des autorités de la transition, et ces mêmes acteurs vont être représentés au sein du CNT donc ils savent que tout se passera au vu et au su de tout le monde au sein de cet organe-là" explique-t-il Il rappelle que la constitution guinéenne a été suspendue, la CENI dissoute, et que le fichier électoral doit être revu entièrement selon la junte. L'analyste en conclut qu'il est peu probable que des élections se tiennent cette année en Guinée. Mais les sanctions internationales, notamment la suspension de la Guinée de L'AGOA (African Growth and Opportunity Act, Loi sur la croissance et les opportunités de développement en Afrique en français) par Washington semble miner la patience de la classe politique. Plus d'une centaine de formations politiques viennent de former une nouvelle coalition nommée le Collectif des Partis Politiques de Guinée, le CPPG. Le principal leader de l'opposition guinéenne, Cellou Dalein Diallo, annonce que cette plateforme va adresser une demande commune de retour à un régime civil à la junte militaire et qu'il est urgent que la Guinée travaille à rétablir ses relations avec ses partenaires internationaux. »

La grogne contre le pouvoir en place va grandissant au sein de la classe politique guinéenne. On pouvait lire le 25 mars 2022 que (pièce 4) :

« Le contraste est frappant : après l'accueil initialement favorable fait aux putschistes, la grogne va grandissant au sein de la classe politique et de la société civile contre un exercice jugé autoritaire et solitaire du pouvoir. Le climat s'est tendu au point qu'un groupement de 58 partis politiques a publié une

déclaration publique dans laquelle il interpelle directement les dirigeants actuels. Au titre des griefs, les partis politiques déplorent que « l'inclusivité et la justice, qui étaient au cœur de la profession de foi du CNRD à sa prise du pouvoir, ne semblent plus être la boussole de son action publique ». Sidya Touré, président de l'Union des forces républicaines (UFR), la troisième force politique du pays, n'en démord plus, la transition déraile et les autorités font tout leur possible pour retarder le retour à l'ordre constitutionnel. Au point de reprendre les manifestations ?

Le 30 avril 2022, la junte au pouvoir a annoncé un délai de 39 mois avant de rendre le pouvoir aux civils, ce qui a déclenché un véritable tollé en Guinée (pièce 5) :

« Le colonel Mamady Doumbouya, chef de la junte militaire ayant renversé l'ex-président Condé en septembre, a annoncé le 30 avril avoir opté pour une durée de transition « de 39 mois », défiant ainsi les partenaires régionaux de la Guinée, qui demandent un délai bien plus court. L'officier, qui s'est fait proclamer chef de l'État, a présenté cette durée comme une « proposition médiane » et « consensuelle », fruit de « larges et patientes consultations », une allusion à deux forums politiques s'étant achevés vendredi et ayant été boudés par un grand nombre de partis politiques qui en contestaient le fonctionnement et la légitimité. Pour le FNDC, l'« attitude des autorités [...] constitue une menace pour la paix et l'unité nationale » du pays. « Nous ne sommes pas d'accord » avec la décision annoncée par le colonel Doumbouya, « c'est un évènement moquerie, un mépris total », a réagi auprès de l'AFP Édouard Zoutomou Kpoghomou, président d'un parti membre de l'Alliance nationale pour l'alternance et la démocratie (Anad), une composante du FNDC regroupant en son sein une vingtaine de formations politiques. « Ce n'est plus une transition, mais un mandat », a-t-il ajouté. Dans un communiqué distinct, l'Anad a dénoncé pour sa part une « volonté obstinée [de la junte] de conserver le pouvoir, au-delà du temps requis pour l'organisation d'élections crédibles, par des manœuvres et combines ». Rejetant également « le chronogramme unilatéral » de transition annoncé par le colonel Doumbouya, le Rassemblement du peuple de Guinée (RPG), ancien parti de M. Condé, a dit son « inquiétude » et exigé, comme le FNDC, un « dialogue inclusif » sous médiation de la communauté internationale pour définir un calendrier « consensuel »

Suite à cette décision, la junte a interdit toute manifestation jusqu'aux périodes de campagne électorale, ce qui a fait réagir Amnesty international (pièce 6) :

« En réaction à l'annonce du 13 mai par le Comité national du rassemblement pour le développement (CNRD) de l'interdiction de « toutes manifestations sur la voie publique de nature à compromettre la quiétude sociale et l'exécution correcte des activités contenues dans le chronogramme, (...) pour l'instant jusqu'aux périodes de campagnes électorales », Samira Daoud, Directrice Régionale du bureau d'Amnesty International pour l'Afrique de l'Ouest et du Centre International, a déclaré :

« Par cette décision les autorités de la transition perpétuent la violation du droit de réunion pacifique fréquemment commise sous la présidence d'Alpha Condé qu'elles ont renversé le 5 septembre 2021. Elles en font même une règle destinée à être appliquée possiblement pendant plusieurs années et pour des motifs vagues, en violation du droit international, sachant qu'aucun chronogramme officiel quant à la tenue des prochaines élections n'a jusqu'à présent été présenté aux Guinéens.

Le droit à la liberté de réunion pacifique est protégé par l'article 21 du Pacte international relatif aux droits civils et politiques, et par l'article 11 de la Charte africaine des droits de l'homme et des peuples. Cette décision contrevient également à la charte de la transition voulue par le CNRD et signée le 27 septembre 2021 par le chef de l'Etat, dont l'article 34 stipule que « les libertés d'association, de réunion, de presse et de publication sont garanties ».

Les autorités guinéennes doivent rétablir sans délai le droit à la liberté de réunion pacifique, et s'assurer que les forces de l'ordre respectent et facilitent la possibilité pour toutes les personnes en Guinée de s'exprimer et de manifester de manière pacifique, y compris en amont et durant les périodes électorales. »

Contexte

Cette décision intervient après une première interdiction le 11 septembre 2021 des « manifestations de soutien de quelque nature que ce soit », et alors que le CNRD a « pris acte » le 11 mai 2022 de la proposition formulée par le Conseil national de transition d'une transition de trois ans. »

La situation est dès lors actuellement extrêmement tendue

C'est à cela que faisait référence le requérant lorsqu'il a mentionné à plusieurs reprises lors de son audition à l'Office des Etrangers qu'il ne pouvait rentrer en Guinée car la situation politique y est instable.

La partie adverse, qui ne pouvait ignorer cet état de fait, s'est cependant contentée de relever dans sa décision que le requérant s'est exprimé dans des termes vagues et n'a déposé aucun élément de preuve afin de démontrer qu'il ne pourrait pas rentrer dans des conditions sûres.

Elle n'a, à aucun moment, dans sa décision fait référence à la situation politique en Guinée.

Cette motivation ne permet dès lors pas au requérant de comprendre pourquoi, malgré le récent cout d'état en Guinée et l'instabilité politique qui règne dans le pays depuis lors, la partie adverse considère qu'il pourrait retourner dans son pays d'origine – dans lequel il ne vit plus depuis 2008 et vis-à-vis duquel il n'a plus de passeport en cours de validité – dans des conditions sûres.

Il y a dès lors un défaut de motivation qui justifie l'annulation de la décision attaquée.

La partie adverse relève, en outre, que :

« Quant à votre capacité à rentrer dans des conditions durables, nous réitérons que vous avez déclaré que la situation politique en Guinée est instable. Cependant, vous n'avez fait aucune autre déclaration à ce sujet. Vous avez également déclaré que vos comptes en Ukraine sont bloqués et que vous ne pouvez pas simplement acheter un billet. Vous êtes maintenant un homme adulte de plus de 33 ans, il est donc certain que vous avez passé la majorité de votre vie en Guinée. Vous maîtrisez la langue nationale officielle et vous avez apprécié les études en Guinée. De plus, vous avez déclaré que vos deux parents vivent toujours à Pita (Guinée), ainsi que vos trois frères et deux sœurs. Au vu des éléments ci-dessus, il ne peut qu'être établi que vous avez toujours des liens avec votre pays d'origine qui vous permettent de retourner dans votre pays d'origine de manière durable : vous êtes un homme adulte qui a passé la majeure partie de sa vie dans son pays d'origine, parle la langue nationale officielle et y a fait ses études. Les connaissances et compétences que vous avez acquises en Ukraine peuvent être utilisées pour vous réinstaller en Guinée de manière durable. »

Elle n'a cependant absolument pas tenu compte à suffisance des déclarations du requérant qui a expliqué qu'il vit en Ukraine depuis 2008, soit 14 ans. Il a donc peut-être passé la majorité de sa vie en Guinée mais il a passé la grande majorité de sa vie adulte en Ukraine où il a, à présent, toutes ses attaches et sources de revenus. Il s'est, en effet, marié à une Ukrainienne en 2014. Il possède un commerce en Ukraine qui constituait, avant la guerre, sa seule source de revenus et tous ses avoirs bancaires ont été bloqués suite à l'invasion russe. Le requérant n'a dès lors à l'heure actuelle absolument aucune ressource pour s'installer de manière durable en Guinée. Il ne peut, en outre, envisager de se réinstaller de manière durable dans son pays d'origine puisque son épouse et la famille de celle-ci vivent en Ukraine.

Dans la décision attaquée, la partie adverse ne fait que mentionner le mariage du requérant avec une Ukrainienne, le fait qu'il soit propriétaire d'un commerce en Ukraine et qu'il y ait tous ses avoirs sans expliquer dans quelle mesure elle estime que ces éléments ne constituent pas un obstacle à une réinstallation durable du requérant en Guinée alors qu'il a invoqué ces éléments pour expliquer qu'à son estime ce n'était pas envisageable.

La situation politique instable est également un élément qui rend particulièrement difficile la réinstallation du requérant en Guinée puisque celle-ci a un impact non négligeable sur le fonctionnement des administrations et du système économique, politique et judiciaire, ce que la partie adverse ne pouvait ignorer.

La motivation de la décision attaquée ne permet dès lors pas de comprendre pourquoi les raisons invoquées par le requérant lors de son interview par l'Office des Etrangers ne constituent pas des éléments faisant obstacle à sa réinstallation de manière durable en Guinée.

La partie adverse a, en outre, commis une erreur manifeste d'appréciation en considérant que le requérant pourrait se réinstaller dans des conditions sûres et durables en Guinée.

Elle a également violé l'article 2, § 2 de la décision d'exécution du Conseil de l'UE 2022/382 du 4 mars 2022 ainsi que les autres dispositions légales et les principes généraux de bonne administration tels qu'explicités au présent moyen. Il y a dès lors lieu d'annuler la décision attaquée."

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen verplichten de administratieve overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke

overwegingen op te nemen die aan de bestreden beslissing ten gronde liggen en dit op afdoende wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, met name dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van deze uitdrukkelijk motiveringsplicht bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar beslissing is gekomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (cf. RvS 30 oktober 2014, nr. 228.963; RvS 17 december 2014, nr. 229.582).

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388; RvS 20 september 2011, nr. 215.206; RvS 5 december 2011, nr. 216.669).

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

Zowel bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht als bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Verder toetst de Raad in het kader van zijn wettigheidstoezicht of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het de feitelijke vaststellingen correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De bestreden beslissing werd genomen op grond van de artikelen 57/29, §1 en 57/30, §1 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 57/29, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§1. In geval van een massale toestroom of een imminente massale toestroom van ontheemden naar lid-Staten van de Europese Unie die is vastgesteld bij een besluit van de Raad van de Europese Unie dat is uitgevaardigd met toepassing van [richtlijn 2001/55/EG](#) van de Raad van de Europese Unie van 20 juli 2001 betreffende minimumnormen voor het verlenen van tijdelijke bescherming in geval van massale toestroom van ontheemden en maatregelen ter bevordering van een evenwicht tussen de inspanning van de lidstaten voor de opvang en het dragen van de consequenties van de opvang van deze personen, genieten de personen die tot de in dat besluit omschreven bijzondere groepen behoren vanaf de daarin vastgestelde datum tijdelijke bescherming.”

Artikel 57/30, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“§1 Onder voorbehoud van de toepassing van § 2 of van artikel 57/32 machtigt de minister of zijn gemachtigde de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, zoals bedoeld in artikel 57/29, tot een verblijf van een jaar. Die machtiging wordt hernieuwd, met periodes van zes maanden, zolang de tijdelijke bescherming niet beëindigd is in een van de gevallen omschreven in artikel 57/36, § 1. De duur van de machtiging kan worden beperkt tot de periode voorafgaand aan de automatische beëindiging van de tijdelijke bescherming die in werking werd gesteld door het besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 1, of kan verlengd worden door een besluit van de Raad van de Europese Unie bedoeld in artikel 57/29, § 2, tweede lid.

De Koning bepaalt de wijze van de indiening van de aanvraag tot het verkrijgen van deze machtiging tot verblijf bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Bij de aanvraag om een machtiging tot verblijf wordt aan de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet, een document overhandigd, opgesteld in een taal die hij begrijpt, waarin de bepalingen over de tijdelijke bescherming die op hem van toepassing zijn, duidelijk worden uiteengezet.

De inschrijving in het vreemdelingenregister van de vreemdeling die tijdelijke bescherming geniet en die gemachtigd is tot een verblijf, en de afgifte van de verblijfstitel, die hiervan bewijs oplevert, gebeuren overeenkomstig de bepalingen van artikel 12.

De afgegeven verblijfstitel blijft geldig tot het einde van de geldigheidsduur van de machtiging. Hij wordt op verzoek van de betrokkene verlengd of vernieuwd door het gemeentebestuur van de verblijfplaats op voorwaarde dat de aanvraag werd ingediend vóór het verstrijken van de geldigheidstermijn van de verblijfstitel en voorzover de minister of zijn gemachtigde de machtiging niet heeft beëindigd op grond van artikel 57/32, § 1, of artikel 57/36, § 2.

De Koning bepaalt de termijnen en de voorwaarden voor de vraag om vernieuwing of verlenging van de verblijfstitel."

Artikel 2, lid 2 van het uitvoeringsbesluit (EU) 2022/382, op grond waarvan de bestreden beslissing eveneens werd genomen, bepaalt:

"Artikel 2

De personen op wie de tijdelijke bescherming van toepassing is

(...)

2. De lidstaten passen dit besluit of passende bescherming uit hoofde van hun eigen nationale recht toe op staatlozen en onderdanen van andere derde landen dan Oekraïne die kunnen aantonen dat zij vóór 24 februari 2022 legaal in Oekraïne verbleven op basis van een geldige permanente verblijfsvergunning die overeenkomstig Oekraïens recht is afgegeven, en die niet in staat zijn in veilige en duurzame omstandigheden naar hun land of regio van oorsprong terug te keren."

De verzoekende partij betwist niet dat zij, om in aanmerking te komen voor de machtiging tot verblijf, moet aantonen dat zij niet in staat is in veilige en duurzame omstandigheden naar haar land of regio van oorsprong terug te keren.

De Raad merkt op dat het de verzoekende partij zelf is die een aanvraag om machtiging tot verblijf heeft ingediend. Zij was er dan ook van op de hoogte dat zij moest aantonen zich in de wettelijke voorwaarden te bevinden om een dergelijke machtiging tot verblijf te kunnen verkrijgen. In zoverre de verzoekende partij de schending aanvoert van het zorgvuldigheidsbeginsel, dient te worden opgemerkt dat het zorgvuldigheidsbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). *In casu* dient evenwel te worden benadrukt dat de zorgvuldigheidsverplichting die rust op de bestuursoverheid evenzeer geldt ten aanzien van de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. Er dient op te worden gewezen dat de vreemdeling de nodige documenten moet aanbrengen opdat de verwerende partij kan beoordelen of de verzoekende partij aan de wettelijke voorwaarden voldoet. De verplichting die *in casu* rust op de vreemdeling, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting.

De Raad merkt op dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de verzoekende partij de concrete informatie die zij in haar enig middel aanhaalt en die betrekking heeft op de algemene situatie in Guinee, noch de artikels die zij bij haar verzoekschrift voegt, aan de verwerende partij heeft voorgelegd in het kader van haar aanvraag en voor het nemen van de bestreden beslissing. Aangezien de verzoekende partij niet aannemelijk maakt en uit het administratief dossier evenmin blijkt dat zij de stukken die zij vermeldt in haar enig middel en de stukken die zij bij haar verzoekschrift voegt, voor het nemen van de bestreden beslissing aan het bestuur heeft voorgelegd, kon de verwerende partij er vanzelfsprekend ook geen rekening mee houden bij het nemen van de bestreden beslissing. Het bestuur kan bij het nemen van de bestreden beslissing immers enkel rekening houden met de informatie waarvan zij op dat moment kennis heeft of had moeten hebben. Dit geldt niet voor voormelde informatie.

Geheel ten overvloede stelt de Raad vast dat de informatie die de verzoekende partij thans aanbrengt in haar verzoekschrift betrekking heeft op de algemene politieke situatie in Guinee. De verzoekende partij betreft deze informatie niet op haar persoon en toont hiermee helemaal niet aan dat het voor haar niet veilig zou zijn om terug te keren naar haar land van herkomst, noch dat zij niet duurzaam zou kunnen

terugkeren. Deze algemene situatie geldt immers voor elke inwoner van Guinee. Het is bovendien niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om te stellen dat haar beide ouders, drie broers en twee zussen nog steeds in Guinee wonen.

Voorts is het niet kennelijk onredelijk van de verwerende partij om zich bij het nemen van de bestreden beslissing te baseren op de verklaringen die verzoekende partij aflegde bij de dienst vreemdelingenzaken op 30 maart 2022. Het verslag van dit onderhoud, dat zich in het administratief dossier bevindt, vermeldt onder meer het volgende:

“Redenen dat betrokkene niet terug kan keren naar zijn/haar land/regio van herkomst:

(alle redenen opnemen + context geven - vrij relaas)

Ik kan niet vertrekken naar Guinee. Je hebt toch de situatie gezien in Oekraïne. We vluchten zomaar uit de grens over land. Zo ben ik hier beland. Ik kan niet zomaar naar Guinee.

Mijn geld staat geblokkeerd op de Oekraïense rekening, ik kan ook niet zomaar een ticket kopen.

Bovendien is de politieke situatie in Guinee onstabiel.

Waarom ik zonder mijn vrouw ben gekomen ben?

Ze heeft een zoon van 18, ze wilde bij hem blijven (hij mag het land niet uit) en ze heeft zelf ook hartproblemen. Daarom wilde ze daar blijven. Ze zorgt ook voor een haar mama die ziek is.

Waar ik woonde werd het erg heet door de bommen. We zijn zomaar vertrokken. Ik heb geen nieuws meer. Ik toon u hoe vaak ik probeer haar zoon te bellen maar ik kan niemand bereiken. Ik maak me zorgen. Ik weet niet wat er met hen gebeurd is.

Ik ben vertrokken met een klein rugzakje. Natuurlijk heb de huwelijksakte niet bij. Ze zijn bij haar. ik weet niet, al mijn goederen zijn in ons huis daar.

Indien een vluchtelingenrechtelijke vrees wordt aangehaald, vragen of betrokkene een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Oekraïne + bewijs hiervan. Zo niet, waarom niet?

Ik kan echt niet. Waarom willen jullie dat ik naar Guinee vertrek? Willen jullie nu echt dat ik naar daar moet? Dat kan toch niet. Ik wil ook geen asiel in België, ik wil gewoon een tijdelijke bescherming. (...) Ik woon sinds 2008 in Oekraïne. Ik ben vertrokken naar Oekraïne om te studeren. Ik heb mijn taal geleerd en toen kon ik niet langer de school betalen en ben ik gaan werken. (...) Gehuwd voor de wet sedert juli 2014. Ik ben in 2015 naar Dakar, Senegal gegaan omdat als je een verblijfskaart vraagt op basis van huwelijk moet terugkeren; de ambassadeur van Oekraïne die visa kan uitreiken bevindt zich in Dakar. Het betreft een visum om terug te keren naar Oekraïne op basis van huwelijk. (...)”

Uit deze verklaringen blijkt dat de verzoekende partij heel vaag bleef over de reden waarom zij niet naar Guinee terug wil keren.

Gelet op de vage verklaringen van de verzoekende partij, acht de Raad het niet kennelijk onredelijk dat de verwerende partij in de bestreden beslissing tot de conclusie komt dat *“U bijgevolg niet aannemelijk (maakt) niet in veilige omstandigheden te kunnen terugkeren naar Guinee.”* De Raad acht het evenmin kennelijk onredelijk dat de verwerende partij in de bestreden beslissing tot deze conclusie kwam omdat *“U verklaarde dat u zo snel mogelijk vluchtte over de grens en dat u niet kan terugkeren naar uw land van oorsprong, Guinee, omdat de situatie er onstabiel is. U verklaarde eveneens dat u geen asiel wenst, maar enkel een tijdelijke bescherming. Wat uw mogelijkheid betreft om in veilige omstandigheden terug te keren naar uw land van oorsprong, wijzen we er op dat u enkel verklaarde dat u echt niet kan terugkeren en dat de situatie er onstabiel is. We merken op dat u zich uitdrukte in algemeen vage bewoordingen, die niet ondersteund worden door ook maar enig begin van bewijs waarom u niet in veilige omstandigheden zou kunnen terugkeren naar Guinee.”* De verzoekende partij maakt het tegendeel niet aannemelijk.

Hoe dan ook heeft de bestreden beslissing enkel tot gevolg dat aan de verzoekende partij geen machtiging tot tijdelijk verblijf wordt verleend. Het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij is nog steeds lopende en in afwachting van het antwoord van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen mag de verzoekende partij in België verblijven. Zo de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen alsnog zou oordelen dat aan de verzoekende partij internationale bescherming verleend dient te worden, zal zij een verblijfsrecht verkrijgen. Zoniet heeft zij nog steeds de mogelijkheid om een beroep in te dienen tegen de weigeringsbeslissing.

De Raad stelt ten slotte vast dat de verzoekende partij de overige motieven van de bestreden beslissing niet betwist. Zij blijven dan ook overeind.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU